

3.3. Det gäller att få fram effektivare metoder att jämka samman det nödvändiga skyddet av information och nätverk – och i vidare bemärkelse säkerhet för personer och materiella tillgångar – med de medborgerliga rättigheterna och brukarnas rätt till prisvärda och helt säkra bredbandsuppkopplingar. Kommittén menar att sådana fördjupade ansträngningar är ett högprioriterat mål för programmet och ligger i linje med informationssamhällets målsättningar.

3.4. Slutligen anser kommittén att man bör överväga om det går att göra en mer kortfattad och regelbunden utvärdering av alla insatser från gemenskapens och medlemsstaternas sida för att främja informationssamhället i dess olika aspekter, ett slags loggbok över initiativ, program och åtgärder som genomförts på olika nivåer, deras totalkostnader och framsteg, bland annat avseende investeringarna i bredbandsnät som gjorts med stöd av gemenskapsmedel och andra offentliga medel.

Bryssel den 24 oktober 2002.

Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs

ordförande

Roger BRIESCH

Yttrande från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om "Förslag till rådets förordning om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond"

(KOM(2002) 514 slutlig – 2002/0228 (CNS))

(2003/C 61/30)

Den 25 september 2002 beslutade rådet i enlighet med artikel 159 tredje stycket i EG-fördraget att rådfråga Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om ovannämnda förslag.

Vid sin 394:e plenarsession den 24 oktober 2002 beslutade Europeiska ekonomiska och sociala kommittén att utse Adalbert Kienle till huvudföredragande, och antog följande yttrande med 80 röster för, och 2 nedlagda röster.

1. Sammanfattning av kommissionens förslag

1.1. Efter de senaste översvämningskatastroferna i Mellan-europa, som har förorsakat enorma skador och kostnader, har Europeiska kommissionen lagt fram ett förslag till rådets förordning som syftar till att inrätta en ny solidaritetsfond inom Europeiska unionen. Om en omfattande natur- eller miljökatastrof eller en teknikbetingad katastrof skulle inträffa, kan de berörda regionerna i medlemsstaterna eller i de länder med vilka anslutningsförhandlingar förs, få stöd med hjälp av medel ur dessa fonder.

1.2. Den nya solidaritetsfonden skall ha en helt annan uppläggning än strukturfonderna och de andra gemenskapsinstrumenten. Den skall omedelbart kunna erbjuda ekonomiskt stöd för att ge drabbade människor, regioner och länder möjlighet att återgå till så normala levnadsförhållanden som möjligt.

1.3. Enligt planerna skall årligen upp till 1 miljard euro ställas till förfogande under perioden 2002–2006. Efter ansökan från drabbade länder skall medel ur fonden kunna beviljas som ett engångsbelopp.

2. Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs kommentarer

2.1. Europeiska ekonomiska och sociala kommittén instämmer oförbehållsamt i kommissionens förslag.

2.2. Kommittén har beaktat ärendets särskilt brådskande karaktär för att solidaritetsfonden skall kunna tas i bruk före årsskiftet.

2.3. Omfattningen av årets översvämningskatastrofer i Mellanuropa har belyst det oacceptabla förhållandet att EU visserligen förfogar över gemenskapsinstrument som kan användas vid katastrofer i andra delar av världen, men att det inte finns några jämförbara instrument för de egna medlemsstaterna.

2.4. Kommittén anser det vara lämpligt att begränsa möjligheterna till akut EU-bistånd till följande åtgärder: en snabb återuppbyggnad av förstörd infrastruktur och förstörda anläggningar för energiförsörjning, vatten, avlopp, telekommunikation, transporter, hälsovård och utbildning; uppförande av provisoriska bostäder; omedelbart skydd av kulturarvet samt sanering av drabbade naturområden. Enligt kommitténs uppfattning är det lämpligt och motiverat att tillämpa subsidiaritetsprincipen även i samband med katastrofer.

2.5. Organiserade solidaritetsaktioner inom gemenskapen kan endast få varaktig karaktär om stödmedlen utnyttjas på ett öppet och överskådligt sätt. Kommittén förespråkar därför att man fastställer tydliga gränsvärden för när solidaritetsfonden skall kunna utnyttjas. Det kan emellertid visa sig vara nödvändigt med en omprövning när det gäller gränsöverskridande katastrofer.

2.6. Kommittén vill framhålla att Europeiska unionen på ett snabbt och obyråkratiskt sätt har ställt de redan existerande

gemenskapsinstrumenten till förfogande för att hjälpa de drabbade medlemsstaterna och kandidatländerna, och att Europaparlamentet har gett sitt stöd till snabba biståndsåtgärder. Detta gäller i synnerhet för omedelbara insatser som stöd till lantbrukare, för strukturfondsinsatser, för erbjudanden om lån från Europeiska investeringsbanken och för utnyttjande av Phare- och Sapard-programmen i kandidatländerna.

2.7. Kommittén vill särskilt betona att befolkningen och det organiserade civila samhället i de drabbade regionerna och medlemsstaterna har visat föredömligt prov på hjälpsamhet, solidaritet och samhällsansvar i form av direkta insatser på det lokala planet för att omhänderta människor, evakuera djur, säkra fördämningar, tillvarata skördar och utföra saneringsåtgärder, och även i samband med de imponerande resultaten av insamlingen av såväl förnödenheter som pengar.

2.8. Kommittén anser det vara absolut nödvändigt att nu även undersöka och dra konsekvenserna av i vilken utsträckning det är människors handlingar som har bidragit till de onormala klimatologiska förändringarna och därigenom till katastroferna. Man måste ägna större uppmärksamhet åt förebyggande åtgärder beträffande översvämnings- och klimatskydd. Kommittén kan bara hålla med Europaparlamentet: "Om att det alltid är effektivare och billigare att undvika skador än att åtgärda dem i efterhand (1)".

(1) Tal/02/362, Kommissionsledamot Barnier, Europaparlamentet den 3.9.2002.

Bryssel den 24 oktober 2002.

Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs

ordförande

Roger BRIESCH